

Czwartek, 12 września 2013 r.

wysłannika ds. Syrii z ramienia ONZ i Ligi Państw Arabskich Lakhdara Brahimiego, zmierzające do osiągnięcia postępów w ramach drugiego procesu genewskiego oraz w łonie Rady Bezpieczeństwa ONZ; ponawia swój apel do Rady Bezpieczeństwa, aby zwróciła się do Międzynarodowego Trybunału Karnego o wszczęcie oficjalnego dochodzenia w sprawie sytuacji w Syrii; ponownie apeluje do prezydenta Assada i jego reżimu o ustąpienie i ugotowanie drogi dla demokratycznych przemian;

7. wyraża głębokie zaniepokojenie trwającym kryzysem humanitarnym w Syrii i jego konsekwencjami dla krajów ościennych; apeluje do UE i jej państw członkowskich, by pozostały wierne swoim zobowiązaniom w dziedzinie pomocy humanitarnej i zwiększyły pomoc kierowaną przez nie do syryjskich uchodźców; ponownie wzywa wszystkie państwa do wypełnienia zobowiązań podjętych na konferencji darczyńców w Kuwejcie w dniu 30 stycznia 2013 r.; wzywa wszystkie strony zaangażowane w konflikt do ułatwienia świadczenia pomocy humanitarnej i wsparcia wszystkimi możliwymi kanałami, w tym ponad granicami i frontami konfliktu, oraz do zapewnienia bezpieczeństwa całemu personelowi medycznemu i wszystkim pracownikom humanitarnym;

8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, parlamentom i rządów państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych oraz wszystkim stronom zaangażowanym w konflikt w Syrii.

P7_TA(2013)0379

Sytuacja w Egipcie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2013 r. w sprawie sytuacji w Egipcie (2013/2820(RSP))

(2016/C 093/19)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Egiptu,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie odzyskiwania mienia przez kraje, w których zachodzą przemiany zapoczątkowane w czasie arabskiej wiosny⁽¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej w sprawie arabskiej wiosny z dnia 8 lutego 2013 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z dni 21 sierpnia i 22 lipca 2013 r. w sprawie Egiptu,
- uwzględniając wspólne oświadczenie przewodniczącego Rady Europejskiej Hermana Van Rompuy'a i przewodniczącego Komisji Europejskiej José Manuela Barroso z dnia 18 sierpnia 2013 r. na temat Egiptu,
- uwzględniając uwagi wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton ogłoszone po nadzwyczajnym posiedzeniu Rady do Spraw Zagranicznych w sprawie Egiptu, które odbyło się w dniu 21 sierpnia 2013 r., oświadczenia wysokiej przedstawiciel w sprawie sytuacji i rozwoju wydarzeń w Egipcie z sierpnia i lipca 2013 r., a także wspólne oświadczenie wysokiej przedstawiciel i sekretarza stanu USA Johna Kerry'ego z dnia 7 sierpnia 2013 r. w sprawie Egiptu,
- uwzględniając układ o stowarzyszeniu między UE a Egiptem z 2001 r., który wszedł w życie w 2004 r. i został umocniony planem działania z 2007 r., a także sprawozdanie Komisji z dnia 20 marca 2013 r. w sprawie postępów w jego wdrażaniu,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0224.

Czwartek, 12 września 2013 r.

- uwzględniając wnioski współprzewodniczących po posiedzeniu grupy zadaniowej UE-Egipt z dnia 14 listopada 2012 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego w sprawie współpracy UE z Egiptem w dziedzinie zarządzania, opublikowane dnia 18 czerwca 2013 r.,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., którego stroną jest Egipt,
 - uwzględniając deklarację konstytucyjną wydaną w Egipcie dnia 8 lipca 2013 r., zawierającą propozycję planu działania na rzecz zmiany konstytucji i przeprowadzenia nowych wyborów,
 - uwzględniając program egipskiego rządu tymczasowego na rzecz wsparcia dążenia do demokracji,
 - uwzględniając art. 110 ust. 2 i art. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Egipt jest największym krajem arabskim, centralnym krajem w południowym regionie Morza Śródziemnego, ważnym partnerem handlowym UE i jednym z głównych beneficjentów pomocy udzielanej przez UE; mając na uwadze, że wydarzenia natury politycznej, gospodarczej i społecznej w Egipcie mają znaczące konsekwencje w całym regionie i poza nim;
- B. mając na uwadze, że niedotrzymanie przez rząd prezydenta Mursiego obietnic gospodarczych, nieuwzględnienie uzasadnionych obaw wszystkich sił demokratycznych społeczeństwa egipskiego oraz niewdrożenie przemian demokratycznych, których od dwóch lat domagali się obywatele, spowodowało coraz ostrzejszą polaryzację polityczną, masowe demonstracje wzywające prezydenta Mursiego do rezygnacji oraz brutalne starcia;
- C. mając na uwadze, że w dniu 30 czerwca 2013 r. miliony przeciwników prezydenta Mursiego zgromadziły się w Kairze i innych egipskich miastach, wzywając go do ustąpienia; mając na uwadze, że w następstwie tych demonstracji w dniu 3 lipca 2013 r. zwierzchnik sił zbrojnych generał Abd al-Fattah as-Sisi stanął na czele przewrotu wojskowego, który obalił prezydenta Mursiego i jego rząd; mając na uwadze, że w oświadczeniu z dnia 4 lipca 2013 r. Rada Najwyższa Sił Zbrojnych ogłosiła zawieszenie konstytucji, przekazanie władzy przewodniczącemu Trybunału Konstytucyjnego do czasu przeprowadzenia wyborów prezydenckich, po których mają nastąpić wybory parlamentarne, oraz utworzenie narodowego rządu koalicyjnego i komisji, która zajmie się wprowadzeniem zmian do konstytucji; mając na uwadze, że Adli Mansur został zaprzyszczony jako tymczasowy prezydent;
- D. mając na uwadze, że tymczasowy prezydent rozwiązał wyższą izbę parlamentu, ogłosił plan działań w dziewięciomiesięcznym okresie przejściowym, obejmujący zmianę konstytucji z 2012 r. i przyjęcie jej w drodze referendum, a następnie wybory parlamentarne i prezydenckie, oraz wyznaczył tymczasowego premiera; mając na uwadze, że najwyższe autorytety egipskich muzułmanów i koptyjskich chrześcijan, wybitni politycy liberalni oraz salafistyczna partia Nur poparli plan działań okresu przejściowego; mając na uwadze, że w dniu 1 września 2013 r. powołano nową komisję konstytucyjną składającą się z 50 ekspertów, których celem będzie opracowanie projektu zmian w konstytucji;
- E. mając na uwadze, że były prezydent Mursi jest przetrzymywany od dnia 3 lipca 2013 r. w nieznanym miejscu i – pod zarzutem podżegania do zabójstwa i przemocy – został postawiony w stan oskarżenia przez prokuratora krajowego, wraz z 14 innymi osobami, w tym czołowymi działaczami Bractwa Muzułmańskiego; mając na uwadze, że wielu członków Bractwa Muzułmańskiego zostało aresztowanych, w tym większość jego przywódców, oraz że oczekują oni na proces; mając na uwadze, że były dyktator Hosni Mubarak został zwolniony z więzienia w dniu 22 sierpnia 2013 r. i od tej pory przebywa w areszcie domowym;
- F. mając na uwadze, że od czasu zbrojnej interwencji zwolennicy Bractwa Muzułmańskiego organizują demonstracje na dużą skalę w całym Egipcie, domagając się uwolnienia byłego prezydenta Mursiego i przywrócenia go na urząd; mając na uwadze, że wiele protestów zorganizowanych przez Bractwo Muzułmańskie doprowadziło do wybuchu przemocy i śmiertelnych w skutkach starć między obywatelami, a także między zwolennikami Bractwa a armią i siłami bezpieczeństwa; mając na uwadze, że w dniu 14 sierpnia 2013 r. egipskie wojsko i policja zlikwidowały dwa strajki okupacyjne prowadzone przez zwolenników byłego prezydenta Mursiego oraz Bractwa Muzułmańskiego na skrzyżowaniu Rabaa i na placu Al-Nahda w Kairze, co doprowadziło do śmierci setek demonstrantów i kilkudziesięciu policjantów;

Czwartek, 12 września 2013 r.

- G. mając na uwadze, że rząd tymczasowy ogłosił miesięczny stan wyjątkowy i zapowiedział powołanie niezależnej komisji składającej się z osobistości publicznych, której celem będzie zbadanie akcji rozpędzania uczestników strajku okupacyjnego na skrzyżowaniu Rabaa i placu Al-Nahda; mając na uwadze apel regionalnych i egipskich organizacji pozarządowych, by Liga Arabska odbyła misję wyjaśniającą niedawne akty przemocy w Egipcie; mając na uwadze, że wysiłki UE i mediatorów międzynarodowych w celu doprowadzenia do dialogu politycznego z udziałem wszystkich stron jak dotąd nie przyniosły skutków oraz mając na uwadze, że nadal dochodzi do protestów, starć i aresztowań;
- H. mając na uwadze, że po akcjach usuwania manifestantów z użyciem siły nastąpiła tragiczna w skutkach fala aktów przemocy o podłożu religijnym, dokonywanych na egipskich chrześcijanach, zwłaszcza przez zwolenników Bractwa Muzułmańskiego; mając na uwadze, że egipskie siły bezpieczeństwa oskarżano o brak ochrony kościołów i wspólnot koptyjskich przed łatwymi do przewidzenia napaściami odwetowymi;
- I. mając na uwadze coraz liczniejsze akty terroryzmu i gwałtowne ataki przeciwko siłom bezpieczeństwa na półwyspie Synaj, w tym zabójstwo 25 niebędących na służbie policjantów w północnej części Synaju w dniu 19 sierpnia 2013 r.; mając na uwadze, że w dniu 5 września 2013 r. w Kairze dokonano zamachu bombowego na egipskiego ministra spraw wewnętrznych Muhammada Ibrahima;
- J. mając na uwadze, że rząd tymczasowy ogłosił pojednanie narodowe i zasady praworządności za najwyższe priorytety swojego działania;
- K. mając na uwadze, że Egipt zmagają się z pogłębiającymi się problemami gospodarczymi; mając na uwadze, że dobrobyt gospodarczy kraju wymaga stabilizacji politycznej, solidnej polityki gospodarczej, zwalczania korupcji oraz międzynarodowego wsparcia; mając na uwadze, że sprawiedliwość społeczna i wyższa stopa życiowa obywateli to kluczowe aspekty przemian zmierzających ku otwartemu, stabilnemu, demokratycznemu, wolnemu i dobrze prosperującemu społeczeństwu Egiptu;
- L. mając na uwadze, że w tym krytycznym okresie politycznych i społecznych przemian w Egipcie kluczową rolę do odegrania mają niezależne związki zawodowe i społeczeństwo obywatelskie; mając na uwadze, że wolna i niezależna prasa oraz wolne i niezależne media stanowią kluczowy element społeczeństwa w prawdziwej demokracji; mając na uwadze, że dziennikarze w Egipcie coraz częściej padają ofiarą przemocy i prześladowań, a w dniu 3 września 2013 r. sąd w Kairze nakazał pod zarzutem nielegalnej działalności zamknięcie czterech stacji telewizyjnych prowadzonych przez Bractwo Muzułmańskie lub z nim sympatyzujących; mając na uwadze, że w ciągu ostatnich sześciu tygodni siły bezpieczeństwa wtargnęły do biur kilku stacji telewizyjnych;
- M. mając na uwadze, że w sytuacji przedłużającego się kryzysu politycznego w szczególnie trudnej sytuacji znajdują się Egipcjanki; mając na uwadze, że protestujące kobiety padają często ofiarą przemocy, napaści na tle seksualnym oraz innych form poniżającego traktowania, zaś działacze na rzecz praw kobiet spotykają się z groźbami i prześladowaniem;
- N. mając na uwadze, że w latach 2007-2012 Egipt otrzymał około 1 mld EUR pomocy unijnej, a także mając na uwadze, że EU zobowiązała się przeznaczyć dalsze 5 mld EUR na pomoc, które to środki mogą zostać w pełni udostępnione jedynie po spełnieniu warunków ściśle powiązanych z warunkami określonymi przez Międzynarodowy Fundusz Walutowy;
- O. mając na uwadze, że w swoich konkluzjach w sprawie Egiptu z dnia 21 sierpnia 2013 r. Rada do Spraw Zagranicznych zobowiązała wysoką przedstawiciel do dokonania, we współpracy z Komisją, przeglądu kwestii pomocy UE dla Egiptu w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa i układu o stowarzyszeniu, na podstawie zaangażowania Egiptu na rzecz zasad leżących u podstaw tych instrumentów; mając na uwadze, że państwa członkowskie podjęły decyzję o zawieszeniu zezwoleń na wywóz do Egiptu wszelkiego sprzętu, który mógłby zostać użyty do wewnętrznych represji, a także o ponownym rozważeniu zezwoleń na wywóz innego sprzętu wojskowego oraz o przeglądzie wsparcia dla Egiptu w obszarze bezpieczeństwa;
- P. mając na uwadze, że zgodnie ze zmienioną europejską polityką sąsiedztwa, a zwłaszcza z podejściem „więcej za więcej”, poziom i zakres zaangażowania UE w Egipcie opiera się na systemie zachęt, jest zatem uzależniony od postępów tego kraju w wypełnianiu zobowiązań podjętych w odniesieniu do zasad demokracji i praworządności, praw człowieka i równouprawnienia płci;

Czwartek, 12 września 2013 r.

1. wyraża głęboką solidarność z obywatelami Egiptu, a także przekazuje szczerze wyrazy współczucia rodzinom ofiar niedawnych starć i aktów przemocy; wzywa władze Egiptu do powołania komisji sądowej w celu przeprowadzenia niezależnego dochodzenia w sprawie wszystkich zabójstw, zgodnie z obietnicą prezydenta Egiptu złożoną w dniu 8 lipca 2013 r.;
2. potępia niewspółmierne użycie siły przez egipskie siły bezpieczeństwa oraz tragiczną śmierć demonstrantów podczas likwidowania obozowisk na skrzyżowaniu Rabaa i placu Al-Nahda; zwraca się do rządu egipskiego o dopilnowanie, by siły bezpieczeństwa ustanowiły odpowiednie procedury kontroli wewnętrznej, tak aby można było ustalić osoby odpowiedzialne za nadmierne użycie siły i postawić winnych przed sądem;
3. ubolewa jednocześnie nad tym, że przywódcom Bractwa Muzułmańskiego nie udało się skutecznie odwieść swoich bazowych frakcji politycznych od stosowania przemocy wobec współobywateli, wojska i policji; ubolewa nad faktem, że przywódcy Bractwa Muzułmańskiego nie uczynili nic, aby zapobiec tym atakom i powstrzymać je, a jedynie ponieważ nie potępili; apeluje do przywódców Bractwa Muzułmańskiego, aby powstrzymali się od nawoływania do przemocy oraz gloryfikowania jej, a także wspiera postępowania sądowe wszczęte przeciwko tym spośród przywódców Bractwa, którzy nawoływali do przemocy;
4. potępia wszelkie akty terroryzmu, podżeganie do przemocy, akty przemocy, a także wypowiedzi szerzące nienawiść; wzywa wszystkie podmioty polityczne i siły bezpieczeństwa do okazania najwyższej powściągliwości i powstrzymania się od prowokacji w celu uniknięcia dalszej przemocy w najlepszym interesie kraju; przypomina tymczasowemu prezydentowi, tymczasowemu rządowi i egipskiemu wojsku o spoczywającym na nich obowiązku zapewnienia bezpieczeństwa wszystkim obywatelom w kraju bez względu na ich poglądy i przynależność polityczną; wyraża głębokie zaniepokojenie doniesieniami o aresztowaniu dziesiątków dzieci w związku z rozprawieniem zwolenników Bractwa Muzułmańskiego i wzywa do ich natychmiastowego uwolnienia;
5. wyraża zaniepokojenie politycznymi zmianami w Egipcie; wzywa władze egipskie, aby w celu stworzenia niezbędnych warunków dla procesu politycznego obejmującego wszystkie strony jak najszybciej zniosły stan wyjątkowy, uwolniły wszystkich więźniów politycznych, w tym byłego prezydenta Mursiego, i traktowały aresztowanych zgodnie ze swoimi zobowiązaniami międzynarodowymi;
6. podkreśla, że władzę należy jak najszybciej przekazać demokratycznie wybranym organom cywilnym; solidaryzuje się ze wszystkimi Egipcjanami, którym leży na sercu demokracja i zaprowadzenie wartości demokratycznych w ich kraju, oraz wzywa do szybkiego powrotu do procesu demokratycznego, w tym również do przeprowadzenia wolnych i uczciwych wyborów prezydenckich i parlamentarnych w sposób nikogo niewykluczający i przy współudziale wszystkich demokratycznych podmiotów, a także do przeprowadzenia niezbędnych reform gospodarczych i sprawowania rządów; wzywa Bractwo Muzułmańskie, aby przyczyniło się do starań na rzecz pojednania; uważa, że wszelkiego rodzaju zakazy, wykluczenie i prześladowania skierowane przeciwko demokratycznym siłom politycznym lub podmiotom w Egipcie będzie powtórzeniem dotychczasowych błędów i doprowadzi jedynie do nasilenia radykalizmu;
7. wyraża poparcie dla procesu opracowywania konstytucji i reformy konstytucyjnej, a także podkreśla, że proces ten musi położyć fundament pod rzeczywiście demokratyczne nowe państwo egipskie, które będzie gwarantować wszystkim obywatelom i obywatelkom Egiptu podstawowe prawa i wolności, w tym wolność wyznania, oraz promować międzyreligijną tolerancję i współzyszczenie, jak też gwarantować ochronę mniejszości, wolność stowarzyszania się, wolność zgromadzeń i wolność mediów; jest przekonany, że proces konsultacji w sprawie zmian w konstytucji powinien obejmować wszystkie podmioty egipskiej sceny politycznej, w tym również umiarkowaną frakcję Bractwa Muzułmańskiego i stosowną reprezentację kobiet, oraz że jego wynikiem powinno być referendum nad nową, pluralistyczną konstytucją, a także wolne i uczciwe wybory prezydenckie i parlamentarne;
8. wzywa do natychmiastowego zaprzestania wszystkich aktów przemocy, napaści na tle seksualnym i innych form poniżającego traktowania protestujących kobiet i działaczy na rzecz praw kobiet, do przeprowadzenia gruntownych i bezstronnych dochodzeń w sprawie wszystkich takich przypadków oraz do postawienia winnych przed sądem;
9. potępia przemoc wymierzoną we wspólnotę koptyjską oraz zniszczenie dużej liczby kościołów, domów kultury i firm w całym kraju; wyraża zaniepokojenie faktem, że mimo licznych ostrzeżeń władze nie podjęły wystarczających środków bezpieczeństwa, by chronić wspólnotę koptyjską; wskazuje na zakorzeniony w historii pluralizm społeczeństwa egipskiego oraz na wielowiekową tradycję egipskiej wspólnoty koptyjskiej; zwraca się do rządu egipskiego o wsparcie wspólnoty koptyjskiej w każdy możliwy sposób, tak aby Egipcjanie Koptowie mogli nadal stanowić ważną część tkanki społecznej i ekonomicznej tego kraju oraz by można było szybko przywrócić pokojowe współistnienie tej grupy z innymi wspólnotami zamieszkującymi Egipt;

Czwartek, 12 września 2013 r.

10. ponownie podkreśla, jak ważny jest wkład społeczeństwa obywatelskiego, związków zawodowych i mediów w budowanie głębokiej i trwałej demokracji w Egipcie; wzywa rząd tymczasowy do dopilnowania, by krajowe i międzynarodowe organizacje społeczeństwa obywatelskiego, niezależne związki zawodowe i dziennikarze mogli swobodnie działać w kraju, bez ingerencji ze strony rządu; wzywa egipskie władze do dopilnowania, by komitet mający za zadanie opracować nową ustawę o organizacjach pozarządowych sporządził projekt zgodny z międzynarodowymi normami; popiera decyzję Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 21 sierpnia 2013 r. o dalszym świadczeniu pomocy UE w sektorze społeczno-ekonomicznym oraz na rzecz społeczeństwa obywatelskiego, podjętą w świetle niekorzystnego wpływu sytuacji gospodarczej na najsłabsze grupy egipskiego społeczeństwa;

11. z zadowoleniem przyjmuje zalecenie egipskiej krajowej rady praw człowieka skierowane do rządu, by otworzyć w Kairze regionalne biuro wysokiego komisarza ONZ ds. praw człowieka, a także wzywa rząd egipski do wydania odnośnej zgody;

12. wzywa Unię, aby w stosunkach dwustronnych z Egiptem i w ramach finansowego wsparcia udzielanego temu krajowi uwzględniała zarówno zasadę warunkowości („więcej za więcej”), jak i poważne wyzwania gospodarcze, przed jakimi stoi Egipt; wzywa do wprowadzenia jednoznacznych i wspólnie uzgodnionych kryteriów w tym zakresie; z zadowoleniem przyjmuje niedawną decyzję Rady do Spraw Zagranicznych o zawieszeniu zezwoleń na wywóz do Egiptu wszelkiego sprzętu, który mógłby zostać użyty do wewnętrznych represji, a także o ponownym rozważeniu zezwoleń na wywóz innego sprzętu wojskowego oraz o przeglądzie wsparcia dla Egiptu w obszarze bezpieczeństwa;

13. ponownie zapewnia o swoim zobowiązaniu do udzielenia Egipcjanom pomocy w procesie prowadzącym do reform demokratycznych i gospodarczych; z zadowoleniem przyjmuje i popiera wysiłki wysokiej przedstawiciel/wiceprzewodniczącej Catherine Ashton oraz specjalnego przedstawiciela Bernardino Leóna w zakresie mediacji między stronami w celu wypracowania rozwiązania umożliwiającego wyjście z obecnego kryzysu politycznego;

14. odnotowuje ustalenia zawarte w specjalnym sprawozdaniu Europejskiego Trybunału Obrachunkowego z dnia 18 czerwca 2013 r. w sprawie współpracy UE z Egiptem w dziedzinie zarządzania oraz wzywa do podjęcia działań mających na celu zapewnienie większej przejrzystości i rozliczalności w odniesieniu do sposobu wydatkowania funduszy UE w Egipcie, ze szczególnym uwzględnieniem projektów wspierających społeczeństwo obywatelskie i chroniących mniejszości oraz prawa kobiet;

15. ponownie wzywa do jak najszybszego utworzenia unijnego mechanizmu umożliwiającego prawne i techniczne wspieranie krajów arabskiej wiosny w procesie odzyskiwania mienia, przypominając, że domagał się tego w swojej rezolucji z dnia 23 maja 2013 r., jednak ze względu na niepokoje w Egipcie utworzenie tego mechanizmu się opóźnia; podkreśla raz jeszcze, że ułatwienie powrotu mienia zrabowanego przez byłych dyktatorów i ich reżimy jest dla UE imperatywem moralnym; uważa, że odzyskiwanie mienia jest wysoce polityczną kwestią ze względu na jego symboliczną wartość oraz że może przyczynić się znacznie do przywrócenia rozliczalności, stworzenia stabilności i zbudowania solidnych instytucji w duchu demokracji i praworządności w poszczególnych państwach partnerskich;

16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi Arabskiej Republiki Egiptu.

P7_TA(2013)0380

Wymiar morski wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2013 r. w sprawie morskiego wymiaru wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (2012/2318(INI))

(2016/C 093/20)

Parlament Europejski,

— uwzględniając tytuł V Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), w szczególności jego art. 42, 43 i 45,